

- 4) Artykuł 7 ust. 4 dyrektywy 2005/29 należy interpretować w ten sposób, że zawiera on wyczerpujące wyliczenie istotnych informacji, które powinny znaleźć się w zaproszeniu do dokonania zakupu. Sąd krajowy powinien ocenić, czy dany przedsiębiorca spełnił ciężący na nim obowiązek udzielenia informacji, uwzględniając charakter i cechy produktu, a także środek przekazu, jaki został wykorzystany w celu złożenia zaproszenia do dokonania zakupu, oraz informacje uzupełniające, które przedsiębiorca ewentualnie dostarczył. Fakt, iż przedsiębiorca dostarczył w zaproszeniu do dokonania zakupu wszystkie informacje wymienione w art. 7 ust. 4 tej dyrektywy, nie wyklucza możliwości uznania tego zaproszenia za wprowadzającą w błąd praktykę handlową w rozumieniu art. 6 ust. 1 lub art. 7 ust. 2 rzeczony dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 73 z 2.3.2015.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 października 2016 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – James Elliott Construction Limited/Irish Asphalt Limited

(Sprawa C-613/14) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 267 TFUE — Właściwość Trybunału — Pojęcie „przepisu prawa Unii” — Dyrektywa 89/106/EWG — Zbliżenie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych — Norma przyjęta przez Europejski Komitet Normalizacyjny (CEN) na podstawie mandatu Komisji Europejskiej — Publikacja normy w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej — Norma zharmonizowana EN 13242:2002 — Norma krajowa wdrażająca normę zharmonizowaną EN 13242:2002 — Spory dotyczące umów między jednostkami — Metoda stwierdzenia (nie)zgodności wyrobu z normą krajową transponującą normę zharmonizowaną — Data stwierdzenia (nie)zgodności wyrobu z tą normą — Dyrektywa 98/34/WE — Procedura udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych — Zakres stosowania]

(2017/C 006/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: James Elliott Construction Limited

Strona pozwana: Irish Asphalt Limited

Sentencja

- 1) Artykuł 267 TFUE akapit pierwszy należy interpretować w ten sposób, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do dokonywania w trybie prejudycjalnym wykładni normy zharmonizowanej w rozumieniu art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych, zmienionej dyrektywą Rady 93/68/EWG z dnia 22 lipca 1993 r., do której odniesienia zostały opublikowane przez Komisję Europejską w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, seria C.
- 2) Normę zharmonizowaną EN 13242:2002, zatytułowaną „Kruszywa do niezwiązanych i związanych hydraulicznie materiałów stosowanych w obiektach budowlanych i budownictwie drogowym” należy interpretować w ten sposób, iż nie jest ona wiążąca dla sądu krajowego, przed którym zawiśnie spór dotyczący wykonania umowy prawa prywatnego, zobowiązującej jedną ze stron do dostarczenia wyrobu zgodnego z normą krajową wdrażającą normę zharmonizowaną, czy to w odniesieniu do sposobu wykazania zgodności tego wyrobu z umowną specyfikacją, czy do chwili, w której zgodność tego wyrobu należy wykazać.

- 3) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 89/106, zmienionej dyrektywą 93/68, w świetle jej motywu dwunastego, należy interpretować w ten sposób, że domniemanie, iż wyrób budowlany wyprodukowany zgodnie z normą zharmonizowaną nadaje się do stosowania, nie wiąże sądu krajowego do celów ustalenia jakości handlowej lub przydatności do zamierzonego zastosowania takiego wyrobu, jeżeli uregulowania krajowe o ogólnym charakterze, regulujące sprzedaż towarów, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, wymagają, by wyrób budowlany miał takie cechy.
- 4) Artykuł 1 pkt 11 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, ostatnio zmienionej dyrektywą Rady 2006/96/WE z dnia 20 listopada 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że krajowe przepisy, takie jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, ustanawiające – chyba że strony postanowią inaczej – dorozumiane warunki umowne dotyczące jakości handlowej i przydatności do zamierzonego zastosowania lub jakości sprzedawanych wyrobów, nie stanowią „przepisów technicznych” w rozumieniu tego przepisu, których projekt powinien podlegać uprzedniej notyfikacji, o której mowa w art. 8 ust. 1 akapit pierwszy dyrektywy 98/34, zmienionej dyrektywą 2006/96.

⁽¹⁾ Dz.U. C 96 z 23.3.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 8 listopada 2016 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court (Irlandia) – Gerard Dowling i in./Minister for Finance

(Sprawa C-41/15) ⁽¹⁾

(Rozporządzenie nr 407/2010/UE — Europejski mechanizm stabilizacji finansowej — Decyzja wykonawcza 2011/77/UE — Pomoc finansowa Unii Europejskiej na rzecz Irlandii — Dokapitalizowanie banków krajowych — Prawo spółek — Druga dyrektywa 77/91/EWG — Artykuły 8, 25 i 29 — Dokapitalizowanie banku w drodze zarządzenia sądowego — Podwyższenie kapitału zakładowego bez uchwały walnego zgromadzenia i bez oferowania akcji wyemitowanych z zachowaniem pierwszeństwa dotychczasowych akcjonariuszy — Emisja nowych akcji po cenie niższej od ich wartości nominalnej)

(2017/C 006/11)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Gerard Dowling, Pdraig McManus, Piotr Skoczylas, Scotchstone Capital Fund Limited

Strona pozwana: Minister for Finance

przy udziale: Permanent TSB Group Holdings plc, dawniej Irish Life and Permanent Group Holdings plc, Permanent TSB plc, dawniej Irish Life and Permanent plc

Sentencja

Artykuł 8 ust. 1, a także art. 25 i 29 drugiej dyrektywy Rady 77/91/EWG z dnia 13 grudnia 1976 r. w sprawie koordynacji gwarancji, jakie są wymagane w państwach członkowskich od spółek w rozumieniu art. [54 akapit drugi TFUE], w celu uzyskania ich równoważności, dla ochrony interesów zarówno współników, jak i osób trzecich w zakresie tworzenia spółki akcyjnej, jak również utrzymania i zmian jej kapitału, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one środkowi – takiemu jak zarządzenie będące przedmiotem postępowania głównego, wydanemu w sytuacji poważnych zaburzeń gospodarki i systemu finansowego państwa członkowskiego, które zagrażają stabilności finansowej Unii – skutkującemu podwyższeniem kapitału spółki akcyjnej bez zgody jej walnego zgromadzenia, poprzez emisję nowych akcji po cenie niższej od ich wartości nominalnej i bez prawa pierwszeństwa do objęcia akcji przez dotychczasowych akcjonariuszy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 138 z 27.4.2015.